

ΕΣΤΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

Βραβευθέν υπό του έν Παρισίοις Συλλόγου προς ενίσχυσιν τών ελληνικών σπουδών,
άξιωθέν άργυρού μεταλλίου έν τή 'Εκθέσει τής
Δ' 'Ολυμπιάδος και χαλκού έν τή Παγκοσμίω 'Εκθέσει του 1889.

1895.

Έν Αθήναις, 29 Ιανουαρίου.

Άριθ. 5.

Α Δ Ε Λ Φ Ε Σ

(Έκ τών του Tennyson)

Δυό αδελφάδες είμαστε, μά πεϊό ώμορφότερή μου,
Πολύ ώμορφότερη από με ήταν ή αδελφή μου.
'Εδώ μ' έν άρχοντόπουλο ήλθε συντροφεμένη
Οί χάρες του τή μάγεψαν κ' έφυγε άτιμασμένη.

Στους πύργους και στις λαγκαδιές ό άνεμος βογκάει.

Σάν φλόγα 'σδύσθη, απέθανε ή δύστυχη εμπροστά μας
Πώς ντόρπιασε τó παλαιό κι' άμόλυντό όνομά μας.
Μερόνυχτα και για καιρό με πείσμα μου έβουλήθη
Ν' ανάψω φλόγα έρωτική στá μιστά του στύθη.

Στους πύργους και στις λαγκαδιές ό άνεμος μουγκρίζει.

Χορό μία νύχτα του έδωσα, τόν κάλεσα μαζί μου
Και σαν τρελό τόν έφερα κρυφά στην κάμαρή μου.
Δειπνήσαμε κι' άφου έγειρε μ' άγάπη τó κεφάλι,
Στής κλίνης μου έκοιμήθηκε γλυκά τó προσκεφάλι.

Στους πύργους και στις λαγκαδιές ό άνεμος σφυράει.

Του κοιμισμένου έφίλησα τá μάτια τá κλεισμένα
Τá όόδινα τá μάγουλα στá στύθη μου γυρμένα
Μ' όλο τής μαύρης κόλασης τó μίσος τόν μισούσα
Μά και τήν τόση του ώμορφιά απόκρυψ' άγαπούσα.

Στους πύργους και στις λαγκαδιές ό άνεμος γογγίζει.

Είς τó λαιμό τήν ήσυχην άναπνοή του πνίγω
Και στην καρδιά τρεις μαχαιριές άλύπτητα του άνοιγω,
Του κεφαλιού του τá μαλλια τó χέρι μου σηκώνει
Κι' όλάνοιχτα τá μάτια του στá μάτια μου καρφώνει.

Στους πύργους και στις λαγκαδιές ό άνεμος βογκάει.

Σ' ένα σεντόνι τó νεκρό τó λείψανο διπλόνω
Κ' εμπρός τής μάνας του μ' όργη τá πόδια τ' άπιθόνω
Μαγεύει άκόμα ή όψη του κι' άς είνε πεθαμένος—
Κ' έξω ό βορριάς φυσομανά στόν πύργο παγωμένος.

Δ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΟΚΤΑΗΜΕΡΟΝ

24 Ιανουαρίου

Εύθης μετά τá παιδικά
Εάθύματα, τά μαγνη-
τιζόντα τούς μικρούς, έ-
φάνησαν εις τás προθή-
κας τών καταστημάτων
τά προσωπεΐα, τά προσ-
ελκόντα μικρούς και με-
γάλους.

Πόσος κόσμος χάσκει
καθημερινώς πρό τών
παραδόξων και φανταστι-
κώς χρωματισμένων εκεί-
νων μορφών, με τούς κε-
νούς όφθαλμούς, με τούς
κωμικούς μορφαδμούς, με τά φουσκω-
μένα ή ρικνά μάγουλα, με τούς ύπερ-

τροφικούς και κατακοκκίνους μυκτῆρας!
Και από τόν κόσμον αυτόν τόν ποικίλον,
ό όποιος εκλέγει ένδομύχως τó προσω-
πειόν του και όνειρεύεται δι' αυτού θριάμ-
βους ύπαιθρίους ή υπό στέγην, ύπάρχει
άρá γε κανείς ό όποιος να φιλοσοφῆ πρό
του έλκυστικού θεάματος, πρό τής παρα-
τάξεως εκείνης τών εμβλημάτων τής άν-
θρωπίνης ύποκρισίας, πρό τής καλλιτε-
χνικής ένσωματώσεως τών άύλων και
άδυσλήπτων προσωπειών, τά όποια όλοι
μεταχειριζόμεθα και κατατρίβουμεν συ-
χνάλλάζοντες,—προπάντων όταν δέν είνε
'Αποκρηά;

'Αλλοίμονον! Πόση κατάχρησις γίνεται
τών τοιούτων προσωπειών εις τόν καθη-
μερινόν βίον και πόση εύρειαν μελέτην
είμπορεί κανείς να κάμη επ' αυτών! Σας
τήν συνιστώ έξ όλης ψυχῆς. Κατατάσσον-
τες και περιγράφοντες, θά καταρτίσετε
συλλογίν, δια τήν όποίαν όλα τά άθη-
ναϊκά καταστήματα, τά φημιζόμενα δια
τά παρισινά προσωπεΐα, θά σάς ζηλεύ-
σουν. 'Αρχίσατε, άν θέλετε, από τά προ-
σωπεΐα, τά όποια φοροϋν τώρα, όσοι σκο-
πεϋουν να εκτεθοϋν εις τás προσχεΐς

βουλευτικής εκλογάς. Ξεύρετε τί είνε όλον
αυτό τó κακόν που γίνεται, — οι ψιθυρι-
σμοί και αι ζητωκραυγαί, τά άρθρα και αι
διπλώσεις, τά προγράμματα και αι περιο-
δείαι, οι συνδυασμοί και αι ενέργειαι,—
πάν ό,τι ονομάζεται συνήθως εκλογική
κίνησις; Τίποτε άλλο, παρά μία έναλ-
λαγή προσωπειών, τά όποια τόσον καλά
ειξεύρουν να μεταχειρίζονται οι κύριοι
αυτοί και δια τών όποίων κατορθώνουν να
κρύπτουν μεν τά αληθή έλατήρια τής φι-
λοπατρίας και του ζήλου των, να παρί-
στανται δε πρό τών εκλογέων, τών εξάλ-
λων και κατενθουσιασμένων, ως οι άγνό-
τεροι πατριώται, οι τιμώτεροι πολίται, οι
μεγαλοφυέστεροι πολιτικοί, οι αύταπαρ-
νητότεροι άλτρονιδισται...

Και εκ τής πληθούς αυτης των υποψη-
φίων, ή όποια παρέχει τώρα τó διασκεδα-
στικότερον θεάμα από άκρου εις άκρον τής
'Ελλάδος, ένα μόνον είμπορώ να εξαίρσω
μετά πάσης βεβαιότητος: Τόν Γεώργιον
Σουρῆν. Δέν ήξεύρω αν ύπάρχουν και άλλοι
όμοιοί του. 'Αλλ' έχω τήν πεποίθησιν ότι,
αν, ως λέγεται, θελήσῃ να εκτεθῆ βουλευτής
εις τά Κύθηρα, ό συντάκτης του Ρω μ η ο υ

κωμικούς μορφαδμούς, με τά φουσκω-
μένα ή ρικνά μάγουλα, με τούς ύπερ-